

Rigsdagstidende.

1857. — Forhandlingerne paa Landstthinget. № 56.

Ottende Session.

37te Møde.

Mandagen den 9de Februar.

(Forsat.)

Indenrigsministeren: Den ærede Landstthingsmand, som nys satte sig, begyndte med den Bemærkning, at denne Sag havde været underkastet saa udførlige Forhandlinger paa et andet Sted — Forhandlinger, som jo ere opbevarede under en saadan Form, at jeg ikke tvivler om, at de ærede Medlemmer af Landstthinget ville tilfulde have gjort sig bekendt dermed — at han ikke kunde finde det rigtigt eller nødvendigt i noget stort Omfang at gaae ind paa alle de Betragtninger, som knytte sig til denne Sag. Deri kan jeg ganske vist til en vis Grad være enig. Dgsaa jeg maa ønske, at de Betragtninger, jeg har gjort gjældende i det andet Thing, ville være de ærede Medlemmer nærværende, saa at jeg ikke behøver i samme Omfang paany og saa ofte at komme tilbage til de Hovedsynspunkter, som efter min Formening i denne Sag ere de afgjørende. Imidlertid ligger det i Forholdets Natur, at en virkelig Forhandling ikke saaledes blot kan henvise til en anden Forhandling, men idetmindste til en vis Grad selvstændig maa føre de samme Punkter frem, som tidligere have været diskuterede, da det er den eneste Maade, hvorpaa der kan komme Klarhed i Sagen. Naar det ærede Medlem som Forudsætninger med Hensyn til en jydsk Jernbane gjorde gjældende, at en saadan Jernbane maatte have en almindeligere Interesse og maatte staae i en naturlig Forbindelse med Landets andre Jernbaner, med de øvrige Dele

af Landet, saa skal jeg deri ikke være uenig med ham, men jeg skal netop støttet paa disse to Hovedsynspunkter, udtale det som min Overbeviisning, at det Forslag, som foreligger, fortiden netop er det eneste, som i denne Henseende kan syldestgjøre de nævnte Fordringer, saavidt Saadant overhovedet er muligt, saaledes at det ærede Thing tilvisse kan skyde dette Forslag fra sig, men ogsaa vel maa vide, at Resultatet deraf vil være, at den jydsk Jernbanesag overhovedet derved er bleven skudt meget langt tilbage, skudt ud i en fjern og aldeles uvis Fremtid. Det ærede Medlem har gjort opmærksom paa, at en Bane, som der her skulde være Spørgsmaal om, maatte have en almindeligere Interesse for Landet, idet han meente, at den Bane, hvorom her er Tale, ikke kunde interessere Noget, som boede, jeg troer han sagde Nord for Holstebro, eller som boede, jeg troer han sagde Syd for Aarhus eller Viborg. I begge Retninger maa jeg tilstaae, at denne Dpfattelse er mig heelt gaadesfuld. En Bane, som forbinder ikke blot Lemvig og Holstebro, men Salling, Thy og Mors, fort alle de frugtbare og forholdsvis stærkt befolkede Egne omkring den vestlige Deel af Limfjorden, over den centrale Deel af Jylland, over Viborg, med de frugtbareste Egne paa Østkysten, nemlig Randers og Aarhus, den interesserer en saa stor Deel af Jylland, at det maa ansees for meget tvivlsomt, hvilken Bane der forsaavidt, naar Sagen tages reent jydsk, kunde antages at interessere den største Deel af den jydsk Befolkning, enten den Bane, her er foreslaaet, eller den omtalte Kængdebane, med Hensyn til hvilken det ærede Medlem er uvis om — det beder jeg det ærede Thing lægge Mærke til — hvor han vil tænke